

کاتتر دایم یا پرمیکت :

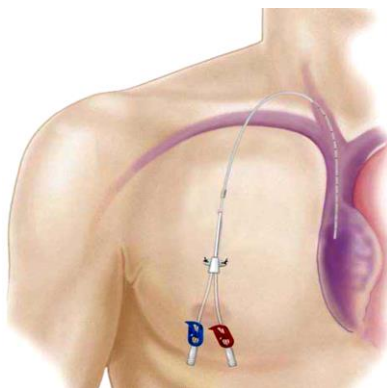
در بعضی بیماران نمیتوان فیستول یا گرافت (رگ مصنوعی جهت همودیالیز) گذاشت مثلاً به علت کوچک بودن رگها، بنابراین آنها نیاز به کاتتر به مدت طولانی دارند. به این کاتترهای دایم، پرمیکت میگویند که معمولاً ۱ الی ۲ سال کار میکنند.

نحوه گذاشتن لوله ورید مرکزی :

در صورت امکان شب قبل از عمل لوله گذاری بهتر است حمام انجام شود. عمل کاتتر گذاری در اتاق عمل به صورت سرپایی و بدون بی هوشی با بی حسی موضعی انجام می شود. بعد از بی حسی، از طریق یک برش کوچک یک سر کاتتر تا نزدیکی قلب هدایت می شود و سر دیگر آن چند سانتیمتر خارج از پوست بخیه می شود. این سر که دو شاخه است همیشه باید توسط پیچ های استریل بسته باشد و فقط پرستار دیالیز به وسیله آن بیمار رابه دستگاه دیالیز وصل می کند.

عوارض کاتتر گذاری نادر است و عبارتند از :

خونریزی، آسیب به بافت های اطراف از جمله شریان مجاور و آسیب به ریه.

شالدون چیست ؟

شالدون یک لوله پلاستیکی نرم می باشد که از طریق پوست در یک رگ مرکزی در ناحیه گردن یا کشاله ران قرار داده می شود تا از طریق آن خون جهت دیالیز وارد دستگاه همودیالیز شده و پس از همودیالیز به بدن برگردانده شود. در بیماران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه که فیستول شریانی وریدی به موقع تعبیه نشده است و یا در بیماران مبتلا به نارسایی حاد کلیه که به علت عملکرد ناکافی کلیه امکان برداشتن سموم و مایعات اضافی توسط کلیه وجود ندارد نیاز به کاتتر گذاری جهت همودیالیز می باشد. همچنین در برخی از بیماری های خودایمنی جهت روش درمانی پلاسمافروریزس که به دلیل خارج ساختن آنتی بادی های زیان بار یا مضر در خون بیمار انجام می شود، گذاشتن کاتتر شالدون ضرورت پیدا می کند. کاتترشالدون نوعی کاتترموقت است.

CHMC/N/B/۰۶/RW-۲

آدرس : تهران، انتهای بلوار کشاورز، خیابان دکتر محمد قریب، جنب بیمارستان امام خمینی (ره)، پلاک ۶۲_مرکز طبی کودکان

تلفن : ۰۲۱ ۶۱۴۷۹

وب سایت : chmc.tums.ac.ir

ایمیل : chmc@tums.ac.ir

در صورت وقوع خونریزی و آسیب عروقی اکثر موارد با استراحت و تمهیدات غیر تهاجمی کنترل می شود. به ندرت نیاز به تزریق خون و جراحی جهت کنترل خونریزی است؛

به ندرت آسیب به بافت ریه وارد می شود؛

عوارض دیر رس کاتتر شامل عفونت، ایجاد لخته و تنگی در رگ و لخته خونی در کاتتر است.

چند نکته برای مراقبت از کاتتر شالدون یا پرمیکت :

• کاتتر را همیشه تمیز و خشک نگه دارید. این به معنی آن است که نمی توان شنا کرد یا مستقیماً زیر دوش حمام رفت .

• دوش گرفتن دستی بطوریکه ناحیه کاتتر شالدون در آب غوطه ور نشود بهترین روش است. از تماس آب با کاتتر خودداری شود. جهت استحمام باید کاتتر با پوشش ضد آب پوشانده شود. بهتر است که سر و بدن جداگانه شسته شود تا احتمال تماس کاتتر با آب کم شود. پس از دوش گرفتن پانسمان جدید روی محل گذاشته و پماد آنتی بیوتیک روی موضع قرار داده شود.

• مراقب باشید کاتتر مخصوصاً " موقع تعویض لباس کشیده نشود، تیم دیالیز آموزش می دهد که چطور مواقعی که دیالیز انجام نمی شود روی کاتتر را پوشانده شود و از آن مراقبت شود.

• هرگز سعی نشود کاتتر را لمس کنید این کار باعث عفونت میشود.

• از قراردادن اجسام نوک تیز در اطراف کاتتر خودداری شود.

• در هنگام قطع و وصل به دستگاه دیالیز بهتر است علاوه بر پرسنل بیمار نیز ماسک بزند.

• هرگز بست های آبی و قرمز دستکاری نشود و اگر باز شد فوراً بسته شود و درپوش کاتتر باز نشود. فقط پرستار دیالیز در هنگام دیالیز می تواند آن درپوش ها را باز کند.

• بر روی سمی که کاتتر وجود دارد خوابیده نشود.

• روزانه پانسمان کاتتر شالدون با مراجعه به درمانگاه تعویض شود، یا با آموزش توسط پرسنل درمانی دیالیز توسط همراه بیمار تعویض گردد. قبل تعویض پانسمان دستها با آب و صابون به دقت شسته شود .

• از خاراندن پوست اطراف کاتتر و دست زدن به آن پرهیز شود.

• به نشانه های عفونت مانند قرمزی، ورم، درد، چرک، تب توجه داشته باشید و با مشاهده هر یک از این علائم با پزشک تماس گرفته شود .

• اگر به هر دلیل لوله ورید مرکزی از محل خود خارج گردید سعی نکنید آن را سر جایش برگردانید و محل آن را با یک گاز استریل ۲۱ دقیقه فشار دهید.

در موارد زیر پزشک و یا بخش دیالیز را در جریان قرار دهید:

۱. وجود قرمزی، گرمی و یا درد در ناحیه کاتتر

۲. در صورت وجود ترشحات از ناحیه خروجی کاتتر

۳. در صورت وجود تورم یا خارش در اطراف ناحیه خروجی کاتتر

۴. در صورت بروز تب، همراه با هر یک از علائم بالا

۵. اگر مقداری از کاتتر که بیرون از پوست است به نظر بلندتر شده باشد.

۶. اگر کاتتر به صورت ناگهانی و تصادفی کشیده شده باشد و در اطراف ناحیه ورود کاتتر خونریزی مشاهده شود.

۷. اگر بیمار دچار تنگی نفس و یا سرفه های مکرر شد.